

MARY SCHOON

Roman

Tussen liefde
en leugens

TUSSEN LIEFDE EN LEUGENS

Van deze auteur verschenen eerder bij
Uitgeverij Zomer & Keuning

Famke

Belofte aan een moeder

De liefde achterna

Bang hart

Tilly Tod-trilogie:

Tilly Tod

Ik beet Suzan Brand

Zij van Keijzer

Mary Schoon

Tussen liefde en leugens

Uitgeverij Zomer & Keuning

Dit boek draag ik op aan Cees Melker †, met veel dank voor alle informatie en de prachtige verhalen over de harddraverij

ISBN 9789401914581
ISBN e-book 9789401914598
NUR 344

© 2018 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

Omslagontwerp Liesbeth Thomas, t4design
Vormgeving binnenwerk Yvonne Reijsoo, Nyvonco

www.maryschoon.nl
www.zomerenkeuning.nl

Alle rechten voorbehouden

1

Fout, helemaal fout! Met een ruk trekt Julia haar hoofd terug van het kamerraam en verschuilt zich achter de gordijnen. Is dit de nieuwe paardentrainer die daar komt aanlopen over het brede grindpad? Deze man is te mooi, niet het type van een stalknecht. Hoe oud zal hij zijn? Half twintig? Hooguit dertig. Op zijn kisten dreunt hij langs het raam. Ze wacht tot zijn voetstappen wegsterven en gluurt opnieuw. Met lenige tred loopt hij verder.

Hij draagt een weekendtas nonchalant over zijn schouder. Verderop slingert hij de tas tegen de muur en kijkt om zich heen. Wolf rukt blaffend aan zijn ketting, slierten kwijl druipen uit zijn wijdgeopende bek. Hij springt en krauwt met de voorpoten in de lucht zodat de ketting strak komt te staan en hij bijna geen lucht meer krijgt. De nieuweling is niet onder de indruk van de loebas, want hij gaat geen stap opzij en stevent nu regelrecht op de achterdeur af. Geschrokken houdt Julia haar adem in en luistert met opgeheven hoofd. Zou hij zomaar binnenkomen? Ze had nog een kam door haar haren willen halen, misschien wat lippenstift op willen doen en toch verroert ze zich niet. Achter blijft het stil.

Ze gaat de kamer uit en haast zich naar het keukenraam vanwaar ze het hele erf kan overzien. Daan heeft nog niet in de gaten dat de nieuwe er al is. Vanmorgen stelde ze nog aan Daan voor om de jongen van het station te halen, maar Daan zei dat lopen gezond is en dat die knul zo gelijk de omgeving kan bekijken, zodat hij weet waar hij terechtkomt.

Wolf blaft weer, maar dit is een geluid van herkenning.

Daan komt de stal uit en zwaait naar de jongen. Ze schudden elkaar de hand en blijven een paar minuten staan praten. Als ze haar richting op komen, grist de jongen in het voorbijgaan zijn tas van de grond en komen ze binnen.

Julia pakt de ketel met kokend water en gaat koffiezetten. Waarom weet ze niet, maar nu heeft ze honderd keer liever dat oude Dirk nog een paar jaar was gebleven. Maar Dirk is krom en versleten, het lichtste werk valt hem zwaar. Hij wordt geplaagd door reumatiek. Zo erg dat Dirk 's morgens eerst een tijdje voor zijn straalkachelkje stond op te warmen, gelijk een aalscholver in het zonnetje, voor de ergste strammigheid uit zijn botten trok. Daarna sleepte hij zich door de dag.

Vorige week is Dirk dan toch in het bejaardenhuis beland, waarvan hij altijd bij hoog en laag beweerde dat ze hem eerder nog dood moesten knuppelen voor hij daar zou intrekken. Echter, toen er een kamertje vrijkwam en de directrice hem met een zak bitterkoekjes en een doos goedkope sigaren persoonlijk kwam vertellen dat hij in aanmerking kwam voor zo'n prachtig vertrekje, draaide Dirk om als een blad aan een boom en nu voelt hij zich daar als een paard in een warme stal. Vanuit zijn vertrek heeft hij uitzicht op de grote vijver en hij wordt vertroeteld door lieve verpleegsters die de oude man allemaal even graag mogen. Hij mag zijn pijpje roken en hij krijgt zondags voor het middageten een citroentje met suiker. Ze gunt het Dirk, daar niet van, maar ze mist de gezellige prater die hij was. Ze heeft vorige week samen met Fientje, de meid, de leeggekomen woning die naast de boerderij op een apart stukje grond staat, schoongemaakt. Alles is opnieuw behangen, deuren en kozijnen zijn door Daan weer in de verf gezet en de meubels staan te glimmen in de boenwas. Deze nieuwe jongen zal niets te klagen hebben.

De keukendeur zwaait open en met Daan voorop komen ze binnen. Daan klinkt opgewekt als hij zegt: ‘Julia, dit is Joost Vriesman. Joost, mijn vrouw Julia.’

Julia geeft de jongeman een hand. Veel te fijne en te zachte handen voor het werk dat hij hier moet doen. Ondanks dat hij niet lacht, zelfs niet glimlacht, is toch te zien dat hij mooie gelijkmatige tanden heeft. Ook heeft hij sierlijke wenkbrouwen en grijze ogen en donker, bijna zwart haar. Daan heeft speciale bedoelingen met deze jongen. Hij moet het nieuwe paard verzorgen en trainen en deze Joost schijnt daar ervaring mee te hebben. Hij reageerde op een advertentie die Daan in de krant had geplaatst. Er waren maar twee reacties op gekomen en deze knul leek Daan het geschiktst. Daan heeft zich gek laten maken dat er in de harddraverij veel geld te verdienen valt, mits je een talentvol paard hebt.

Daan is altijd gek van paarden geweest, alleen was daar vroeger geen geld voor. Nu gooit Daan het roer om. Hij heeft alles gelezen over de draf- en rensport en toen er een paard met goede papieren te koop kwam, aarzelde hij geen moment en heeft het dier gekocht. Hoe vaak heeft ze hem de laatste weken al niet horen zeggen dat dit paard het gaat maken? Dat dit paard hem faam gaat bezorgen! En vertier, want buiten het boerenwerk om zoekt Daan naar nieuwe uitdagingen en dat is dus de harddraverij geworden. Hij pakt het meteen goed aan, heeft diep in de buidel getast. Niet alleen het dure paard is er gekomen, maar om het weiland is een nieuwe drafbaan aangelegd en Daan heeft een spiksplinternieuwe sulky aangeschaft. Maar buiten deze liefhebberij moet het werk op de boerderij ook doorgaan. Ze hebben vijftientig koeien, verbouwen aardappelen, uien en bieten. Sinds Dirk begon te sukkelen heeft Daan zijn handen vol aan al dat werk en daarbij ook nog een paard trainen, is te veel werk voor één man. Als Otello, hun draver, over een paar maanden zover is dat hij kan koersen,

zal Daan lange dagen van huis zijn en er moet toch iemand op het thuisfront blijven.

De mannen zijn druk in gesprek, er worden papieren uit de kast getrokken, boekjes nagezien over harddrijverijen, het paspoort en de papieren van Otello, alles wordt besproken. Wanneer Julia koffie brengt, schuift ze bij de tafel aan en luistert ze aandachtig mee. Van tussen haar wimpers gluurt ze naar de nieuwe jongen tegenover haar. De jongen voelt dat hij bekeken wordt en kijkt op. Zijn blik is vragend, onderzoekend.

Julia verschiet van kleur, mompelt iets over het warm hebben en ze zet een bovenraam bij het aanrecht open. Wanneer ze langs de kalender loopt scheurt ze er een blaadje af. Het is vandaag 19 augustus, de laatste dag van de hondsdagen. En de zomer duurt maar voort. Het land snakt naar regen, maar volgens de laatste berichten zit dat er voorlopig nog niet in. Volgende week begint hier de jaarlijkse kermis. Voor dit dorpsvermaak is het prima weer. De kastelein zal tevreden zijn, want het bier is met deze hitte niet aan te slepen. Fientje, haar hulp voor drie ochtenden in de week, heeft het al weken nergens anders over. Die heeft er een jaar voor gespaard en ze gaat dan ook flink de beest uithangen, zoals ze zelf zegt. Maar Fientje is zo braaf, dat het wel zal meevallen. Julia hoopt dat Daan ook een avond vrij wil maken zodat ze er samen heen kunnen.

Daan kletst honderduit over zijn nieuwe aanwinst en over zijn plannen met Otello, de superhengst die vernoemd is naar een beroemde opera. Wanneer ze weer gaat zitten kijkt Joost haar aan. Ze glimlacht beleefd en slaat dan haar ogen neer. Er is iets aan die jongen wat haar niet aanstaat, maar ze weet niet zo gauw wat. Is het zijn mond waarvan de mondhoeken minachtend omhoog krullen, of is het die koele blik alsof hij maar half gelooft wat Daan vertelt? Nu Daan over zijn loon begint, gaat Joost anders zitten. Breeduit, met één arm losjes steunend met zijn elleboog op tafel,

zijn been nonchalant over het andere geslagen. Zo akelig zelfverzekerd, op het arrogante af.

Daan wordt onzeker en hij noemt prompt een hoger bedrag dan wat ze samen hadden afgesproken. Ineens kan ze die nieuwe niet uitstaan. Zou het komen doordat hij uitgerekend op Dirk zijn plek is gaan zitten, zodat het voelt als heiligschennis?

Wanneer de koppen leeg zijn, schenkt ze meteen nieuwe in. Hoe eerder ze naar buiten gaan hoe liever.

Fientje komt het erf op geslenterd en sjokt langs het keukenraam. Haar gezicht is rood van de warmte en de boodschappenmand hangt zwaar aan haar arm. Julia is al bij de deur om de mand van haar over te nemen. Met een verhit gezicht leunt Fientje tegen het aanrecht en blaast een lok haar voor haar ogen weg.

‘Is me dat zeulen, ik heb er een lamme arm van gekregen!’

Daan draait zich half om en roept: ‘Fien, kom eens hier, ik wil je aan iemand voorstellen. Dit wordt onze nieuwe paardenknecht en trainer.’

Aarzelend komt Fientje dichterbij en ze geeft Joost een hand.

Bij het aanrecht schenkt Julia voor Fientje koffie in en ruimt dan de boodschappen op.

Daan schuift zijn stoel naar achteren. ‘Genoeg gezeten, Joost! Ik zal je eerst het paard laten zien. Ik ben echt benieuwd wat je ervan vindt, ik verwacht een eerlijke mening! Daarna lopen we de stallen door en leg ik uit hoe de melkmachine werkt, want ook de koeien moeten worden gemolken. Maar nu eerst, Otello! Drie jaar oud en al goed in de spieren. Een formidabel beest. Je zult zien dat ik geen woord gelogen heb.’

Joost schuift zijn stoel aan en loopt met Daan naar buiten.

Wanneer de deur achter hen dichtvalt, vraagt Julia aan Fientje: ‘Wat vind jij van hem, Fien?’

Het meisje haalt haar schouders op. ‘Heel anders dan de oude Dirk. Hoe vindt u Joost?’

Julia weifelt. Het past niet om over personeel te roddelen, maar ze vroeg er zelf ook naar, dus zal ze Fientje een antwoord moeten geven. ‘Het zal wel wennen,’ zegt ze. ‘Hij lijkt me een tikkeltje arrogant, maar misschien heb ik het mis en is het gewoon een aardige jongen.’

Fientje snuift. ‘Denk het niet. Ik ken zulke types, ze weten dat ze knap zijn en ze gedragen zich daar ook naar. Die gasten krijgen alles voor elkaar en ze gaan er altijd met de knapste meisjes vandoor. Nee, hoor, geef mij maar een gewone knul. Maar geen boer in een blauwe overall en ook niet zulke bonken van kerels als mijn broers waar de neusharen als bossen stro aan alle kanten uit steken.’

‘Heb je dan al een vriend?’ vraagt Julia en ze zuigt haar wangen naar binnen om niet in de lach te schieten.

Verschrikt kijkt Fientje haar bazin aan. ‘Alsjeblieft, zeg! Maar dit is in ieder geval mijn type niet en de uwe ook niet, want de boer is hartstikke aardig, maar zeker niet moeders mooiste met die zeiloren! Als hij praat bewegen ze ook nog. Net twee vleugelmoeren!’

En dan gieren ze het samen uit.

In de namiddag komt Joost de stal uitgelopen met de nieuwe draver aan een lange lijn. Hij gaat de paddok in en praat tegen het nerveus trappelende dier. Hij streelt het geruststellend over de fluwelen neus en laat het stappen. In het begin gaat het nog onwillig. Het beest snapt niet wat de bedoeling is, maar van lieverlee stapt het flink door en gaat na een commando over in draf.

Verderop zet Daan de sulky klaar. Hij wil vandaag meteen de drafbaan uitproberen. Als hij die Joost mag geloven heeft die ervaring genoeg. Het is een prachtige trainings-

baan geworden. Een twintigtal wagens met speciaal zand heeft Daan laten aanrukken. Alles heel professioneel. Wanneer het paard is ingespannen, wat nog een hele klus blijkt te zijn, neemt Joost op de sulky plaats. Daan houdt het nerveus trappelende beest bij het hoofdstel vast en blijft ervoor staan tot Joost aangeeft dat ze kunnen lopen. Met een ruime draai gaan ze over het erf richting de drafbaan en verdwijnen uit beeld.

Eerlijk is eerlijk, de nieuwe knecht verzet meer werk dan Dirk de laatste jaren deed. Melken kon Joost nog niet, maar na een korte uitleg begrijpt hij hoe de melkmachine werkt en ook al gaat het nog niet vlot, het lukt hem wel. Afgesproken is dat Joost alle maaltijden bij Julia gebruikt en daarna naar het arbeiderswoninkje gaat dat voor hem is bestemd. Hij vindt alles prima en lijkt heel tevreden.

De kermis breekt aan. Julia zal het deze week drie ochtenden zonder Fientje moeten stellen, want die heeft met vriendinnen afgesproken. Dat had ze gelijk geregeld toen ze hier werd aangenomen. Daan en Julia gaan er zondagmiddag heen. Daan staat te popelen om iedereen over zijn geweldige harddraver te vertellen. Joost toont geen interesse in het dorpsse vermaak en biedt aan om op de boerderij te passen. Elke dag traint hij met Otello. Daan heeft zich laten inschrijven bij het NDR. De vereniging van de Nederlandse Draf en Rensport, en over een maand mag Otello zich al kwalificeren. Als de hengst een bepaalde afstand in een bepaalde tijd weet af te leggen, kunnen ze met hem gaan koersen. De mannen hebben het nergens anders meer over. Onder het eten, onder de koffie en onder het werk door, alles gaat over de paardenrensport. Julia is blij voor Daan dat hij zo opgaat in zijn nieuwe hobby, zo kan hij hopelijk vergeten dat ze na vier jaar huwelijk nog steeds geen kinderen hebben.

Lawaai, drank, muziek en zottigheid. Iedereen begroet elkaar in café De Blauwe Haan. Er wordt gedanst, gehost en gezongen.

Drie dagen lang ligt overal het werk stil of wordt alleen het hoogstnodige gedaan. Familie komt over, blijft te gast en gaat in de middag mee kermis houden.

En wat nooit eerder gebeurde, gebeurt nu. Op drie boerderijen wordt ingebroken. Bij de familie Kramer hebben ze driehonderd gulden uit een sigarenkistje weten buit te maken, bij de familie De Waard hebben ze uit de ouderslaapkamer sieraden en gouden munten uit een verzameling ontvreemd. Bij Verweel zijn ze door een smal bovenraam geklommen en hebben ze een klein, maar kostbaar schilderij gestolen. Gelukkig waren ze allemaal verzekerd, maar geld kan de emotionele schade niet vervangen. De dieven waren professionals, ze wisten precies waar ze wezen moesten en wat waardevol was. Het is het gesprek van de dag. Ondanks alles mag het de pret niet drukken en vieren de dorpsbewoners feest. Ze hebben er het hele jaar voor gespaard en het duurt een vol jaar eer ze zich weer zo te buiten kunnen gaan.

Op de derde en laatste dag breekt het kermisvolk tegen de nachtelijke uren op en vertrekt de bonte karavaan in stilte. De volgende dag is er weinig meer van te zien dat het dorp drie dagen lang in een uitbundige roes heeft geleefd. Een paar verfomfaaide papieren rozen, een gescheurd hemd aan de kant van de weg, een gat in een ligusterheg waar een dronken lummel in heeft gehangen, herinneren nog aan de feestvreugde. Fientje slaapt lang uit, want ze heeft met haar vriendinnen hard kermis gehouden en de nodige wijntjes gedronken.

Wanneer ze de volgende ochtend bleek en met donkere kringen onder haar ogen bij Julia in de keuken staat, komt er maar weinig werk uit haar handen.

Ze voelt meteen dat het misgaat...

Wanneer Julia de nieuwe knecht het erf op ziet komen, weet ze meteen dat het foute boel is. Ze voelt zich onweerstaanbaar tot hem aangetrokken! Maar ze is getrouwd, en de knecht is hier om haar man Daan te helpen een nieuw paard te trainen. Julia komt in tweestrijd te staan. Ze is niet ongelukkig in haar huwelijk met Daan, maar door omstandigheden ook niet meer echt gelukkig.

Mary Schoon schrijft met *Tussen liefde en leugens* een heel herkenbaar verhaal van alle tijden. Eerder verschenen van haar onder meer de *Tilly Tod*-trilogie, *Belofte aan een moeder* en *De liefde achterna*.

...de nieuwe paardenknecht brengt haar hoofd op hol!

Z&K

ISBN 978 94 0191 458 1 NUR 344

9 789401 914581

www.zomerenkeuning.nl